

НАБЛИЖЕНИЙ УСЕРЕДНЕНИЙ СИНТЕЗ ЗАДАЧІ ОПТИМАЛЬНОГО КЕРУВАННЯ ДЛЯ ПАРАБОЛІЧНОГО РІВНЯННЯ

For the problem of optimal control for a parabolic equation in the case of bounded control, we construct and justify approximate homogeneous control in the form of reverse connection.

Для задачі оптимального керування для параболічного рівняння, у випадку обмеженого керування, побудовано і обґрунтовано наближене усереднене керування у формі оберненого зв'язку.

1. Вступ. Задача побудови оптимального керування у формі оберненого зв'язку або синтезу для нескінченновимірних динамічних систем є актуальною проблемою в теорії оптимального керування. З одного боку, керування практично всіма виробничими системами здійснюється за принципом оберненого зв'язку, а з іншого — проблема побудови обмежених оптимальних синтезованих керувань для нескінченновимірних динамічних систем ще далека від свого остаточного розв'язання. З практичної точки зору синтезоване керування має переваги над програмним, адже дозволяє здійснювати більш гнучке управління системою. Повний розв'язок задачі для випадку розподіленого керування без обмежень отримано в [1, 2]. Проте природна умова обмеженості керувань у таких системах значно ускладнює задачу. Крім того, нерегулярна залежність коефіцієнтів задачі від малого параметра (що пов'язана з неоднорідністю середовищ, в яких відбуваються досліджувані процеси) також додає певних складнощів, насамперед обчислювального характеру.

У даній роботі для параболічної крайової задачі зі швидко осцилюючими коефіцієнтами і спеціальним напіввизначеним критерієм якості побудовано усереднене наближене обмежене керування за принципом оберненого зв'язку у випадку, коли керування виходить на обмеження. Аналогічні питання, але без швидкоосцилюючих коефіцієнтів, розглянуто в [3].

2. Постановка задачі. Нехай $\Omega \subset \mathbb{R}^n$ — обмежена область з гладкою межею і для $\varepsilon \in (0, 1)$ керований процес у циліндрі $\bar{Q}_T = [0, T] \times \bar{\Omega}$ описується крайовою задачею

$$\begin{aligned} y_t^\varepsilon(x, t) &= A^\varepsilon(y^\varepsilon(x, t)) + g^\varepsilon(x)v(t), \quad (t, x) \in Q_T, \\ y^\varepsilon(x, t) &= 0, \quad x \in \partial\Omega, \quad t \in [0, T], \\ y^\varepsilon(x, 0) &= y_0(x), \quad x \in \bar{\Omega}, \end{aligned} \quad (1)$$

де $A^\varepsilon := \operatorname{div}(a^\varepsilon \nabla)$, $a^\varepsilon(x) = ((a_{ij}^\varepsilon(x)))_{i,j=1}^n = a\left(\frac{x}{\varepsilon}\right)$ — вимірна симетрична матриця, яка задовольняє умову рівномірної еліптичності, $g^\varepsilon \in L_2(\Omega)$, $g^\varepsilon(x) = g\left(\frac{x}{\varepsilon}\right)$, $y_0 \in H_0^1(\Omega)$, $a(x)$ та $g(x)$ — відповідно 1-періодичні матриця та функція, ε — малий параметр.

На керування накладено локальні обмеження

$$v(\cdot) \in U = \{v \in L_2([0, T]) : |v(t)| \leq \xi \text{ майже скрізь на } [0; T]\}. \quad (2)$$

Задача оптимального керування полягає в тому, щоб на розв'язках (1) при $v(\cdot) \in U$ мінімізувати напіввизначений критерій якості

$$J^\varepsilon(v) = \left(\int_{\Omega} q(x) y^\varepsilon(x, T) dx \right)^2 + \gamma \int_0^T v^2(t) dt, \quad (3)$$

де $q \in L_2(\Omega)$, $\gamma > 0$.

У роботі [4] при деяких додаткових обмеженнях на функції g^ε та q виписано явні формули для синтезованого оптимального керування задачі (1)–(3). Проте ці формули містять нескінченні ряди, побудовані за коефіцієнтами Фур'є вихідних функцій g^ε , y_0 , q та власними значеннями оператора A^ε . Крім того, згадані формули суттєво залежать від малого параметра ε , входження якого, як правило, нерегулярне. Вказані вище обставини суттєво ускладнюють практичне застосування цих результатів.

Мета даної роботи — на базі точної формули для синтезованого оптимального керування $u^\varepsilon[t, y^\varepsilon]$ задачі (1)–(3) (тобто керування у формі оберненого зв'язку $u^\varepsilon[t, y^\varepsilon]$, яке б при підстановці в (1)–(3) замість $v(t)$ мінімізувало заданий критерій якості) у випадку виходу керування на обмеження побудувати наближене і певним чином усереднене керування та довести близькість отриманого керування $u_n[t, z_n^\varepsilon]$ до точного $u^\varepsilon[t, y^\varepsilon]$, а також близькість значень $J^\varepsilon(u_n[t, z_n^\varepsilon])$ и $J^\varepsilon(u^\varepsilon[t, y^\varepsilon])$.

3. Побудова наближеного усередненого синтезованого керування задачі (1)–(3). Відомо, що при кожному фіксованому керуванні $v \in U$ задача (1) має єдиний розв'язок у класі $C([0, T]; H_0^1)$ [5]. Крім того, задача оптимального керування (1)–(3) має єдиний розв'язок $v^\varepsilon(\cdot) \in U$ [2].

Неважко переконатися, що для розв'язків задачі (1) при довільному керуванні $v \in U$ для кожного значення параметра $\varepsilon \in (0, 1)$ та для всіх $t \in [0, T]$ справджуються оцінки

$$\begin{aligned} \|y^\varepsilon(t)\|^2 &\leq 2 \left(\|y_0\|^2 + \frac{1}{\lambda_1^4} \|g^\varepsilon\|^2 \operatorname{ess\,sup}_{t \in [0, T]} |v(t)|^2 \right), \\ \|y_t^\varepsilon(t)\|^2 &\leq 3 \left(\|y_0\|_{H_0^1(\Omega)}^2 + 2 \|g^\varepsilon\|^2 \operatorname{ess\,sup}_{t \in [0, T]} |v(t)|^2 \right). \end{aligned} \quad (4)$$

Тут і далі $\|\cdot\|$ — норма в $L_2(\Omega)$.

Розглянемо спектральну задачу

$$\begin{aligned} A^\varepsilon X + \mu X &= 0, \quad x \in \Omega, \\ X|_{\partial\Omega} &= 0. \end{aligned} \quad (5)$$

Тоді з урахуванням умови рівномірної еліптичності та [5] спектральна задача (5) при кожному $\varepsilon \in (0, 1)$ має прості власні числа $0 < (\lambda_1^\varepsilon)^2 < (\lambda_2^\varepsilon)^2 < \dots, (\lambda_n^\varepsilon)^2 \rightarrow \infty$ при $n \rightarrow \infty$ і власні функції $\{X_i^\varepsilon(x)\}_{i=1}^\infty \subset H_0^1(\Omega)$, що утворюють ортонормований у $L_2(\Omega)$ та ортогональний у $H_0^1(\Omega)$ базис.

Поряд з оператором A^ε введемо усереднений оператор $A^0 := \operatorname{div}(a^0 \nabla)$, де a^0 — усереднена до $a^\varepsilon(x)$ матриця [6].

Нехай $\{(\lambda_i^0)^2\}_{i=1}^\infty$ та $\{X_i^0\}_{i=1}^\infty \subset H_0^1(\Omega)$ — відповідно власні значення та власні функції спектральної задачі (5) з оператором A^0 , g^0 — середнє значення функції $g(x)$. Тоді відомо [6], що мають місце оцінки

$$|(\lambda_k^\varepsilon)^2 - (\lambda_k^0)^2| \leq c_k \varepsilon, \quad \|X_k^\varepsilon - X_k^0\| \leq C_k \varepsilon, \quad k \geq 1, \quad (6)$$

та $g^\varepsilon \rightarrow g^0$, $\varepsilon \rightarrow 0$, слабко в $L_2(\Omega)$. Звідси легко отримуємо

$$g_i^\varepsilon = (g^\varepsilon, X_i^\varepsilon) \rightarrow (g^0, X_i^0) = g_i^0, \quad q_i^\varepsilon = (q, X_i^\varepsilon) \rightarrow (q, X_i^0) = q_i^0 \quad \text{при } \varepsilon \rightarrow 0,$$

де (\cdot, \cdot) — скалярний добуток у $L_2(\Omega)$.

При $\varepsilon \in [0; 1)$ введемо наступні позначення:

$$f^\varepsilon(t) = \sum_{i=1}^{\infty} e^{(\lambda_i^\varepsilon)^2(t-T)} q_i^\varepsilon g_i^\varepsilon, \quad (7)$$

$$\mathfrak{R}^\varepsilon(x, t) = \sum_{i=1}^{\infty} q_i^\varepsilon e^{(\lambda_i^\varepsilon)^2(t-T)} X_i^\varepsilon(x),$$

причому перший ряд збігається рівномірно по $t \in [0, T]$, а другий — у просторі $C([0, T]; L_2)$.

Справедливою є наступна лема.

Лема. При кожному $t \in [0; T]$ мають місце збіжності при $\varepsilon \rightarrow 0$

$$f^\varepsilon(t) \rightarrow f^0(t), \quad \|\mathfrak{R}^\varepsilon(\cdot, t) - \mathfrak{R}^0(\cdot, t)\| \rightarrow 0. \quad (8)$$

Доведення. При $t = T$ із (7) отримуємо

$$f^\varepsilon(T) = \sum_{i=1}^{\infty} q_i^\varepsilon g_i^\varepsilon = (q, g^\varepsilon) \rightarrow (q, g^0) = \sum_{i=1}^{\infty} q_i^0 g_i^0 = f^0(T), \quad \varepsilon \rightarrow 0,$$

$$\mathfrak{R}^\varepsilon(x, T) = \sum_{i=1}^{\infty} q_i^\varepsilon X_i^\varepsilon(x) = q(x) = \sum_{i=1}^{\infty} q_i^0 X_i^0(x) = \mathfrak{R}^0(x, T).$$

Зафіксуємо довільні $t \in [0; T)$ та достатньо мале $\eta > 0$. Виберемо $N \in \mathbb{N}$ настільки великим, щоб

$$e^{((\lambda_N^0)^2 - 1)(t-T)} < \eta.$$

За знайденим N , використавши (6), визначимо $\varepsilon_0 > 0$ так, щоб при кожному $\varepsilon \in (0, \varepsilon_0)$ виконувались оцінки

$$0 < (\lambda_N^0)^2 - 1 < (\lambda_N^\varepsilon)^2 - c_N \varepsilon < (\lambda_N^\varepsilon)^2, \quad \|g^\varepsilon\| \leq 2\|g^0\|,$$

$$\left| \sum_{i=1}^N \left(e^{(\lambda_i^\varepsilon)^2(t-T)} q_i^\varepsilon g_i^\varepsilon - e^{(\lambda_i^0)^2(t-T)} q_i^0 g_i^0 \right) \right| < \eta, \quad (9)$$

$$\left\| \sum_{i=1}^N q_i^\varepsilon e^{(\lambda_i^\varepsilon)^2(t-T)} X_i^\varepsilon - \sum_{i=1}^N q_i^0 e^{(\lambda_i^0)^2(t-T)} X_i^0 \right\| < \eta.$$

Тоді отримаємо

$$e^{(\lambda_N^\varepsilon)^2(t-T)} < e^{((\lambda_N^0)^2 - 1)(t-T)} < \eta,$$

$$\begin{aligned} & \left| \sum_{i=N+1}^{\infty} \left(e^{(\lambda_i^\varepsilon)^2(t-T)} q_i^\varepsilon g_i^\varepsilon - e^{(\lambda_i^0)^2(t-T)} q_i^0 g_i^0 \right) \right| \leq \\ & \leq 2 \|g^0\| \|q\| \left(e^{(\lambda_N^\varepsilon)^2(t-T)} + e^{(\lambda_N^0)^2(t-T)} \right) \leq k_1 \eta, \\ & \left\| \sum_{i=N+1}^{\infty} q_i^\varepsilon e^{(\lambda_i^\varepsilon)^2(t-T)} X_i^\varepsilon - \sum_{i=N+1}^{\infty} q_i^0 e^{(\lambda_i^0)^2(t-T)} X_i^0 \right\| \leq \\ & \leq \|q\| \left(e^{(\lambda_N^\varepsilon)^2(t-T)} + e^{(\lambda_N^0)^2(t-T)} \right) \leq k_2 \eta, \end{aligned} \tag{10}$$

де сталі k_1 і k_2 не залежать від N та ε .

З нерівностей (9), (10) очевидним чином маємо (8).

Лему доведено.

Далі будемо вважати дані задачі (1)–(3) такими, що виконано наступні припущення.

Припущення 1. При довільному значенні параметра $\varepsilon \in [0; 1)$ функція $f^\varepsilon(t)$ є додатною і строго монотонно зростає на $[0; T]$.

Припущення 2. При кожному $\varepsilon \in [0; 1)$ виконується система нерівностей

$$\begin{aligned} & \frac{|\mathfrak{R}^\varepsilon(0, y_0)| f^\varepsilon(0)}{\gamma + \int_0^T (f^\varepsilon(s))^2 ds} < \xi, \\ & \frac{|\mathfrak{R}^\varepsilon(0, y_0)| f^\varepsilon(T)}{\gamma + \int_0^T (f^\varepsilon(s))^2 ds} > \xi. \end{aligned}$$

Розглянемо допоміжну „усереднену“ до (1)–(3) задачу оптимального керування

$$\begin{aligned} & y_t^0(x, t) = A^0(y^0(x, t)) + g^0 v(t), \quad (t, x) \in Q_T, \\ & y^0(x, t) = 0, \quad x \in \partial\Omega, \quad t \in [0, T], \\ & y^0(x, 0) = y_0(x), \quad x \in \bar{\Omega}, \end{aligned} \tag{11}$$

$$v(\cdot) \in U = \{v \in L_2([0, T]) : |v(t)| \leq \xi \text{ майже скрізь на } [0; T]\},$$

$$J^0(v) = \left(\int_{\bar{\Omega}} q(x) y^0(x, T) dx \right)^2 + \gamma \int_0^T v^2(t) dt.$$

Відмітимо, що задача оптимального керування (11) має єдиний розв’язок $v^0 \in U$, крім того, при довільному фіксованому керуванні $v \in U$ для розв’язку крайової задачі (11) справедливими є оцінки типу (4).

Згідно з [4] при виконанні припущень 1,2 для довільного $\varepsilon \in [0; 1)$ існує τ^ε — єдина точка перемикання оптимального керування задачі (11) у випадку $\varepsilon = 0$ та задачі (1)–(3) у випадку $\varepsilon > 0$, яка визначається з рівняння

$$\frac{(\mathfrak{R}^\varepsilon(t), y^\varepsilon(t)) + \xi \int_{\tau^\varepsilon}^T f^\varepsilon(s) ds}{\gamma + \int_t^{\tau^\varepsilon} (f^\varepsilon(s))^2 ds} f(\tau^\varepsilon) = -\xi \quad \text{при } t \in [0, \tau^\varepsilon]. \quad (12)$$

При цьому оптимальне керування задач (11) та (1)–(3) відповідно набирає вигляду

$$u^\varepsilon[t, y^\varepsilon] = \begin{cases} \frac{(\mathfrak{R}^\varepsilon(t), y^\varepsilon(t)) + \xi \int_{\tau^\varepsilon}^T f^\varepsilon(s) ds}{\gamma + \int_t^{\tau^\varepsilon} (f^\varepsilon(s))^2 ds} f^\varepsilon(t), & t \in [0, \tau^\varepsilon], \\ \xi, & t \in [\tau^\varepsilon, T], \end{cases} \quad (13)$$

де $y^\varepsilon(x, t)$ – розв’язок крайових задач (11) та (1) з керуванням (13), а точку перемикання τ^ε можна знайти з рівняння (12) і, крім того, τ^ε – єдиний розв’язок рівняння

$$\frac{(\mathfrak{R}^\varepsilon(0), y_0) + \xi \int_{\tau^\varepsilon}^T f^\varepsilon(s) ds}{\gamma + \int_0^{\tau^\varepsilon} (f^\varepsilon(s))^2 ds} f(\tau^\varepsilon) = -\xi. \quad (14)$$

Перейдемо до розв’язання задачі наближеного синтезу.

Для довільного $\varepsilon \in [0; 1]$ та $n \in \mathbb{N}$ введемо позначення

$$f_n^\varepsilon(t) = \sum_{i=1}^n e^{(\lambda_i^\varepsilon)^2(t-T)} q_i^\varepsilon g_i^\varepsilon,$$

$$\mathfrak{R}_n^\varepsilon(x, t) = \sum_{i=1}^n q_i^\varepsilon e^{(\lambda_i^\varepsilon)^2(t-T)} X_i^\varepsilon(x).$$

Будемо вимагати виконання наступного припущення.

Припущення 3. При довільному значенні параметра $\varepsilon \in [0; 1]$ функція $f_n^\varepsilon(t)$ є додатною і строго монотонно зростає на $[0; T]$.

Нехай тепер $(12)_n$, $(13)_n$, $(14)_n$ – це формули (12), (13), (14), в яких всі входження $f^\varepsilon(t)$ і $\mathfrak{R}^\varepsilon(x, t)$ замінено на $f_n^\varepsilon(t)$ і $\mathfrak{R}_n^\varepsilon(x, t)$ відповідно, τ_n^ε – відповідна точка перемикання.

Тоді можна довести [3], що формально побудований закон $(12)_n$ – $(14)_n$ є законом оптимального керування для задач (11) при $\varepsilon = 0$ та (1)–(3) при $\varepsilon > 0$ з функціоналом J^ε , в якому функцію $q(x)$ замінено на функцію $q_n(x) = \sum_{i=1}^n q_i^\varepsilon X_i^\varepsilon(x)$, причому при кожному $n \in \mathbb{N}$ точка τ_n^ε визначається єдиним чином і для довільного $\varepsilon \in [0; 1]$ має місце збіжність $\tau_n^\varepsilon \rightarrow \tau^\varepsilon$, $n \rightarrow \infty$.

Тепер побудуємо і обґрунтуємо закон наближеного усередненого синтезу для задач (1)–(3), причому основною метою є доведення близькості значень критерію якості (3) на точному і побудованому керуваннях.

Далі основним об’єктом нашого дослідження буде наближене усереднене керування, що має вигляд

$$u_n[t, z_n^\varepsilon] = \begin{cases} \frac{(\mathfrak{R}_n^0(t, z_n^\varepsilon(t)) + \xi \int_{\tau_n^0}^T f_n^0(s) ds}{\gamma + \int_t^{\tau_n^0} (f_n^0(s))^2 ds} f_n^0(t), & t \in [0, \tau_n^0], \\ \xi, & t \in [\tau_n^0, T], \end{cases} \quad (15)$$

де $z_n^\varepsilon(x, t)$ — розв’язок задачі (1) з керуванням (15), τ_n^0 — точка перемикання, яка є розв’язком рівняння (12)_n при $\varepsilon = 0$.

Зауваження. Керування (15) не є, взагалі кажучи, неперервним у точці $t = \tau_n^0$.

4. Коректність запропонованого керування. Основним результатом роботи є наступна теорема.

Теорема. Нехай $g^\varepsilon, q \in L_2(\Omega)$, $y_0 \in H_0^1(\Omega)$ та виконано припущення 1–3. Тоді для довільного малого $\eta > 0$ існують $N \in \mathbb{N}$ і $\varepsilon_0 > 0$ такі, що для будь-яких $n \geq N$ та $\varepsilon \in (0, \varepsilon_0)$ для керувань (13), (15) виконуються нерівності

$$\begin{aligned} \|u_n[\cdot, z_n^\varepsilon] - u^\varepsilon[\cdot, y^\varepsilon]\|_{L_2(0, T)} &< \eta, \\ |I(u_n[t, z_n^\varepsilon]) - I(u^\varepsilon[t, y^\varepsilon])| &< \eta. \end{aligned} \quad (16)$$

Доведення. 1. Доведемо, що $u_n[\cdot, z_n^\varepsilon] \rightarrow u^0[\cdot, z^\varepsilon]$, $n \rightarrow \infty$, в $L_2(0, T)$ рівномірно по $\varepsilon \in (0, 1)$, де $u^0[t, \cdot]$ має форму (13) при $\varepsilon = 0$, а z^ε — розв’язок задачі (1) з керуванням $u^0[t, z^\varepsilon]$.

Для цього оцінимо

$$D = \|u_n[\cdot, z_n^\varepsilon] - u^0[\cdot, z^\varepsilon]\|_{L_2(0, T)}^2 = \int_0^T |u_n[t, z_n^\varepsilon] - u^0[t, z^\varepsilon]|^2 dt.$$

Зафіксуємо довільне достатньо мале $\eta > 0$. Оскільки має місце збіжність точок перемикання відповідних керувань, виберемо $N_1 \in \mathbb{N}$ таким чином, щоб для всіх $n \geq N_1$ виконувалася нерівність

$$|\tau_n^0 - \tau^0| < \frac{\eta^2}{144\xi^2}.$$

Далі розіб’ємо проміжок інтегрування в D на три проміжки: $\left[0; \tau^0 - \frac{\eta^2}{144\xi^2}\right]$, $\left[\tau^0 - \frac{\eta^2}{144\xi^2}; \tau^0 + \frac{\eta^2}{144\xi^2}\right]$, $\left[\tau^0 + \frac{\eta^2}{144\xi^2}; T\right]$. Тоді

$$D = D_1 + D_2 + D_3,$$

де

$$D_1 = \int_0^{\tau^0 - \frac{\eta^2}{144\xi^2}} |u_n[t, z_n^\varepsilon] - u^0[t, z^\varepsilon]|^2 dt,$$

$$D_2 = \int_{\tau^0 - \frac{\eta^2}{144\xi^2}}^{\tau^0 + \frac{\eta^2}{144\xi^2}} |u_n[t, z_n^\varepsilon] - u^0[t, z^\varepsilon]|^2 dt < 4\xi^2 \cdot 2 \cdot \frac{\eta^2}{144\xi^2} = \frac{\eta^2}{18},$$

$$D_3 = \int_{\tau^0 + \frac{\eta^2}{144\xi^2}}^T |u_n[t, z_n^\varepsilon] - u^0[t, z^\varepsilon]|^2 dt = 0.$$

Тепер покажемо, що $u_n[t, z_n^\varepsilon] \rightarrow u^0[t, z^\varepsilon]$, $n \rightarrow \infty$, рівномірно по $\varepsilon \in (0; 1)$ при кожному $t \in \left[0; \tau^0 - \frac{\eta^2}{144\xi^2}\right]$.

Для довільного $t \in \left[0; \tau^0 - \frac{\eta^2}{144\xi^2}\right]$ оцінимо

$$|u_n[t, z_n^\varepsilon] - u^0[t, z^\varepsilon]| =$$

$$= \left| \frac{(\Re_n^0(t), z_n^\varepsilon(t)) + \xi \int_{\tau_n^0}^T f_n^0(s) ds}{\gamma + \int_t^{\tau_n^0} (f_n^0(s))^2 ds} f_n^0(t) + \frac{(\Re^0(t), z^\varepsilon(t)) + \xi \int_{\tau^0}^T f^0(s) ds}{\gamma + \int_t^{\tau^0} (f^0(s))^2 ds} f^0(t) \right| \leq$$

$$\leq \alpha_n + \left| \frac{f^0(t) (\Re^0(t), z^\varepsilon(t))}{\gamma + \int_t^{\tau^0} (f^0(s))^2 ds} - \frac{f_n^0(t) (\Re_n^0(t), z_n^\varepsilon(t))}{\gamma + \int_t^{\tau_n^0} (f_n^0(s))^2 ds} \right|,$$

$$\text{де на підставі леми } \alpha_n = \left| \frac{\xi f^0(t) \int_{\tau^0}^T f^0(s) ds}{\gamma + \int_t^{\tau^0} (f^0(s))^2 ds} - \frac{\xi f_n^0(t) \int_{\tau_n^0}^T f_n^0(s) ds}{\gamma + \int_t^{\tau_n^0} (f_n^0(s))^2 ds} \right| \rightarrow 0, n \rightarrow \infty,$$

при кожному $t \in \left[0; \tau^0 - \frac{\eta^2}{144\xi^2}\right]$ і не залежить від ε .

Для скорочення викладок введемо позначення

$$h(t) = \frac{\xi f^0(t)}{\gamma + \int_t^{\tau^0} (f^0(s))^2 ds}, \quad h_n(t) = \frac{\xi f_n^0(t)}{\gamma + \int_t^{\tau_n^0} (f_n^0(s))^2 ds}.$$

Тоді

$$\left| \frac{f^0(t) (\Re^0(t), z^\varepsilon(t))}{\gamma + \int_t^{\tau^0} (f^0(s))^2 ds} - \frac{f_n^0(t) (\Re_n^0(t), z_n^\varepsilon(t))}{\gamma + \int_t^{\tau_n^0} (f_n^0(s))^2 ds} \right| =$$

$$= |h(t) (\Re^0(t), z^\varepsilon(t)) - h_n(t) (\Re_n^0(t), z_n^\varepsilon(t))| \leq$$

$$\leq |h(t) (\Re^0(t), z^\varepsilon(t) - z_n^\varepsilon(t))| + |h(t) (\Re^0(t), z_n^\varepsilon(t)) - h_n(t) (\Re_n^0(t), z_n^\varepsilon(t))|.$$

Оцінимо окремо кожен з доданків:

$$D_4 = |h(t) (\Re^0(t), z^\varepsilon(t) - z_n^\varepsilon(t))| \leq \|h(t) \Re^0(\cdot, t)\| \|z^\varepsilon(t) - z_n^\varepsilon(t)\|,$$

$$D_5 = |h(t) (\Re^0(t), z_n^\varepsilon(t)) - h_n(t) (\Re_n^0(t), z_n^\varepsilon(t))| \leq$$

$$\leq \|h(t) \Re^0(\cdot, t) - h_n(t) \Re_n^0(\cdot, t)\| \|z_n^\varepsilon(t)\| \leq c\beta_n,$$

де на підставі леми $\beta_n \rightarrow 0, n \rightarrow \infty$, при кожному $t \in \left[0; \tau^0 - \frac{\eta^2}{144\xi^2}\right]$ і не залежить від ε , а c — стала, що обмежує $\|z_n^\varepsilon(t)\|$; вона існує, скінченна і не залежить від ε та t внаслідок (4).

Для завершення доведення рівномірної по ε збіжності відповідних керувань покажемо, що $\|\omega_n^\varepsilon(t)\| = \|z^\varepsilon(t) - z_n^\varepsilon(t)\| \rightarrow 0$ при $n \rightarrow \infty$ при кожному $t \in \left[0; \tau^0 - \frac{\eta^2}{144\xi^2}\right]$ рівномірно по ε .

Зауважимо, що $\omega_n^\varepsilon(x, t)$ є розв'язком крайової задачі

$$\begin{aligned} \omega_{nt}^\varepsilon(x, t) &= A^\varepsilon(\omega_n^\varepsilon(x, t)) + g^\varepsilon(x)(u_n[t, z_n^\varepsilon] - u^0[t, z^\varepsilon]), \quad (t, x) \in Q_T, \\ \omega_n^\varepsilon(x, t) &= 0, \quad x \in \partial\Omega, \quad t \in [0, T], \\ \omega_n^\varepsilon(x, t_0) &= 0, \quad x \in \bar{\Omega}. \end{aligned} \tag{17}$$

Розкладаючи функції задачі (17) в ряди Фур'є за системою $\{X_i^\varepsilon\}_{i=1}^\infty$, для коефіцієнтів Фур'є $\omega_i(t)$ розв'язку крайової задачі $\omega_n^\varepsilon(x, t)$ отримуємо задачу Коші

$$\begin{aligned} \dot{\omega}_i &= -(\lambda_i^\varepsilon)^2 \omega_i + g_i^\varepsilon(u_n[t, z_n^\varepsilon] - u^0[t, z^\varepsilon]), \\ \omega_i(0) &= 0. \end{aligned}$$

Звідси $\omega_i(t) \leq (g_i^\varepsilon)^2 T \int_0^t (u_n[s, z_n^\varepsilon] - u^0[s, z^\varepsilon])^2 ds$, а тому, використовуючи попередні міркування, отримуємо

$$\|\omega_n^\varepsilon(t)\|^2 \leq \varphi_n \int_0^t \|\omega_n^\varepsilon(s)\|^2 ds + \psi_n,$$

де при кожному t послідовність $\{\varphi_n\}_{n=1}^\infty$ є обмеженою, а $\psi_n \rightarrow 0$ при $n \rightarrow \infty$ і ці послідовності не залежать від ε .

Звідси за нерівністю Гронуолла–Беллмана знаходимо, що при кожному t $\|\omega_n^\varepsilon(t)\|^2 \rightarrow 0, n \rightarrow \infty$, рівномірно по ε .

Таким чином, $u_n[t, z_n^\varepsilon] \rightarrow u^0[t, z^\varepsilon], n \rightarrow \infty$, рівномірно по $\varepsilon \in (0; 1)$ при кожному $t \in \left[0; \tau^0 - \frac{\eta^2}{144\xi^2}\right]$, а отже,

$$\begin{aligned} \forall \eta > 0 \quad \exists N_2 \geq N_1 : \quad \forall n \geq N_2 \quad \forall \varepsilon \in (0; 1) \\ \|u_n[\cdot, z_n^\varepsilon] - u^0[\cdot, z^\varepsilon]\|_{L_2(0, T)} < \frac{\eta}{3}. \end{aligned} \tag{18}$$

2. Доведемо, що $u^0[t, z^\varepsilon] \rightarrow u^0[t, y^0], \varepsilon \rightarrow 0$, при кожному $t \in [0, T]$, де $u^0[t, y^0]$ задається формулою (13) при $\varepsilon = 0$ і є оптимальним керуванням задачі (11) з точкою перемикування τ^0 .

Оскільки розглядувані керування мають спільну точку перемикування τ^0 , то досить довести вказану збіжність для довільного $t \in [0, \tau^0]$.

Враховуючи той факт, що $z^\varepsilon(x, t)$ — розв'язок задачі (1) з відповідним керуванням і для розв'язків крайової задачі (1) мають місце оцінки (4), отримуємо

$$\text{ess sup}_{t \in [0; \tau^0]} \left\{ \|z^\varepsilon(t)\|_{H_0^1(\Omega)}^2 + \|z_t^\varepsilon(t)\|_{H^{-1}(\Omega)}^2 \right\} \leq K,$$

де $K > 0$ — деяка стала, що не залежить від ε .

Тоді з леми про компактність випливає існування такої функції $z^0 = z^0(x, t)$, що для деякої підпослідовності для всіх $t \in [0; \tau^0]$ мають місце збіжності

$$\begin{aligned} z^\varepsilon(t) &\rightarrow z^0(t), & \varepsilon \rightarrow 0, & \text{сильно в } L_2(\Omega), \\ z^\varepsilon(t) &\rightarrow z^0(t), & \varepsilon \rightarrow 0, & \text{слабко в } H_0^1(\Omega), \\ z_t^\varepsilon(t) &\rightarrow z_t^0(t), & \varepsilon \rightarrow 0, & \text{слабко в } H^{-1}(\Omega). \end{aligned} \quad (19)$$

Оскільки внаслідок (19) $z^\varepsilon(t) \rightarrow z^0(t)$, $\varepsilon \rightarrow 0$, слабко в $L_2(\Omega)$, то при кожному $t \in [0; \tau^0]$: $u_0[t, z^\varepsilon] \rightarrow u_0[t, z^0]$ при $\varepsilon \rightarrow 0$ по тій же підпослідовності. А тому $g^\varepsilon(x)u_0[t, z^\varepsilon] \rightarrow g^0u_0[t, z^0]$ при $\varepsilon \rightarrow 0$ слабко в $L_2(\Omega)$ для всіх $t \in [0; \tau^0]$. Остання обставина дозволяє перейти до границі при $\varepsilon \rightarrow 0$ в задачі Коші для коефіцієнтів Фур'є розкладу функції $z^\varepsilon(x, t)$ за базисом $\{X_i^\varepsilon(x)\}$:

$$\begin{cases} \dot{z}_i^\varepsilon = -(\lambda_i^\varepsilon)^2 z_i^\varepsilon + g_i^\varepsilon u^0[t, z^\varepsilon], \\ z_i^\varepsilon(0) = y_i^\varepsilon, \end{cases} \quad \rightarrow \quad \begin{cases} \dot{z}_i^0 = -(\lambda_i^0)^2 z_i^0 + g_i^0 u^0[t, z^0], \\ z_i^0(0) = y_i^0. \end{cases}$$

Це означає, що $p(x, t) = \sum_{i=1}^{\infty} z_i^0(t) X_i^0(x)$ — єдиний розв'язок крайової задачі

$$\begin{aligned} p_t &= A^0(p) + g^0 u^0[t, z^0]; \\ p|_{\partial\Omega} &= 0, \quad p|_{t=0} = y_0. \end{aligned} \quad (20)$$

Покажемо тепер, що $p \equiv z^0$. Для цього при кожному $t \in [0; \tau^0]$ оцінимо

$$\begin{aligned} \|z^\varepsilon(t) - p(t)\| &= \left\| \sum_{i=1}^{\infty} (z_i^\varepsilon(t) X_i^\varepsilon(\cdot) - z_i^0(t) X_i^0(\cdot)) \right\| \leq \\ &\leq \left\| \sum_{i=1}^{N_3-1} (z_i^\varepsilon(t) X_i^\varepsilon(\cdot) - z_i^0(t) X_i^0(\cdot)) \right\| + \left\| \sum_{i=N_3}^{\infty} (z_i^\varepsilon(t) X_i^\varepsilon(\cdot) - z_i^0(t) X_i^0(\cdot)) \right\| = \\ &= I_1 + I_2 \end{aligned}$$

при кожному фіксованому $N_3 \geq 2$.

Оскільки для довільного $t \in [0; \tau^0]$: $z^\varepsilon(t) \rightarrow z^0(t)$, $\varepsilon \rightarrow 0$, в $L_2(\Omega)$ по підпослідовності та $X_i^\varepsilon \rightarrow X_i^0$, $\varepsilon \rightarrow 0$, в $L_2(\Omega)$ для всіх $i \in \mathbb{N}$, то $I_1 \rightarrow 0$, $\varepsilon \rightarrow 0$ по цій підпослідовності.

Оцінимо I_2 . Для кожного фіксованого $N_3 \geq 2$ виберемо з урахуванням (6) таке $\varepsilon_1 > 0$, щоб для всіх $\varepsilon \in (0, \varepsilon_1)$ виконувалися нерівності

$$0 < (\lambda_{N_3}^0)^2 - 1 < (\lambda_{N_3}^\varepsilon)^2 - c_{N_3} \varepsilon < (\lambda_{N_3}^\varepsilon)^2 \quad \text{та} \quad \|g^\varepsilon\| \leq 2\|g^0\|.$$

Крім того, неважко помігити, що для $z_i^\varepsilon(t)$ і $z_i^0(t)$, як для розв'язків вищезгаданих задач Коші, справедливими є оцінки

$$(z_i^\varepsilon(t))^2 \leq 2(y_i^{0\varepsilon})^2 e^{-(\lambda_i^\varepsilon)^2 t} + 2 \frac{(g_i^\varepsilon)^2}{(\lambda_i^\varepsilon)^2} (1 - e^{-(\lambda_i^\varepsilon)^2 t}),$$

$$(z_i^0(t))^2 \leq 2(y_i^{00})^2 e^{-(\lambda_i^0)^2 t} + 2 \frac{(g_i^0)^2}{(\lambda_i^0)^2} (1 - e^{-(\lambda_i^0)^2 t}),$$

де $y_i^{0\varepsilon}$ та y_i^{00} — коефіцієнти Фур'є при розкладі функції $y_0(x)$ за ортонормованими базисами $\{X_i^\varepsilon\}$ та $\{X_i^0\}$ відповідно. Тоді

$$\begin{aligned} I_2^2 &\leq \sum_{i=N_3}^{\infty} ((z_i^\varepsilon(t))^2 + (z_i^0(t))^2) \leq \\ &\leq 4\|y_0\|^2 e^{-((\lambda_{N_3}^0)^2 - 1)t} + \frac{6\|g^0\|^2}{(\lambda_{N_3}^0)^2 - 1} \rightarrow 0, \quad N_3 \rightarrow \infty. \end{aligned}$$

Далі отримуємо

$$\forall \zeta > 0 \quad \exists N_3 \geq N_2 \quad \exists \tilde{\varepsilon} > 0 \quad \forall \varepsilon \in (0, \tilde{\varepsilon}) \quad \forall t \in [0; \tau_0]$$

$$\left\| \sum_{i=1}^{N_3-1} (z_i^\varepsilon(t) X_i^\varepsilon(x) - z_i^0(t) X_i^0(x)) \right\| < \frac{\zeta}{2},$$

$$\left\| \sum_{i=N_3}^{\infty} (z_i^\varepsilon(t) X_i^\varepsilon(x) - z_i^0(t) X_i^0(x)) \right\| < \frac{\zeta}{2},$$

звідки $z^\varepsilon(t) \rightarrow p(t)$ при $t \in [0; \tau_0]$ в $L_2(\Omega)$, а отже, $p \equiv z^0$ внаслідок єдиності границі. Таким чином, z^0 — розв'язок задачі (20) з керуванням $u^0[t, z^0]$, а тому з єдиності розв'язку крайової задачі маємо, що $z^0 \equiv y^0$ і при кожному $t \in [0; \tau_0]$ збіжність $z^\varepsilon \rightarrow y^0$ має місце по всій послідовності $\varepsilon \rightarrow 0$.

Остаточно отримуємо, що для всіх $t \in [0; \tau_0]$ (а отже, і для всіх $t \in [0; T]$) $u^0[t, z^\varepsilon] \rightarrow u^0[t, y^0]$ при $\varepsilon \rightarrow 0$, а тому

$$\begin{aligned} \forall \eta > 0 \quad \exists N_3 \geq N_2 \quad \exists \varepsilon_1 > 0: \quad \forall n \geq N_3 \quad \forall \varepsilon \in (0; \varepsilon_1) \\ \left\| u^0[\cdot, z^\varepsilon] - u^0[\cdot, y^0] \right\|_{L_2(0, T)} < \frac{\eta}{3}. \end{aligned} \quad (21)$$

3. Доведемо, що $u^\varepsilon[t, y^\varepsilon] \rightarrow u^0[t, y^0]$, $\varepsilon \rightarrow 0$, при кожному $t \in [0, T]$.

Оскільки $u^\varepsilon[t, y^\varepsilon]$ — оптимальне синтезоване керування для задачі (1)–(3), а $u^0[t, y^0]$ — оптимальне синтезоване керування для задачі (11), то вказана збіжність легко впливає зі збіжності відповідних програмних керувань

$$\begin{aligned} u^\varepsilon(t) &= \begin{cases} \frac{(\mathfrak{R}^\varepsilon(0), y^\varepsilon(0)) + \xi \int_{\tau^\varepsilon}^T f^\varepsilon(s) ds}{\gamma + \int_0^{\tau^\varepsilon} (f^\varepsilon(s))^2 ds} f^\varepsilon(t), & t \in [0, \tau^\varepsilon], \\ \xi, & t \in [\tau^\varepsilon, T], \end{cases} \\ u^0(t) &= \begin{cases} \frac{(\mathfrak{R}^0(0), y^0(0)) + \xi \int_{\tau^0}^T f^0(s) ds}{\gamma + \int_0^{\tau^0} (f^0(s))^2 ds} f^0(t), & t \in [0, \tau^0], \\ \xi, & t \in [\tau^0, T], \end{cases} \end{aligned}$$

яка на підставі леми є очевидною.

Таким чином,

$$\forall \eta > 0 \quad \exists N_3 \geq N_2 \quad \exists \varepsilon_2 < \varepsilon_1 : \quad \forall n \geq N_3 \quad \forall \varepsilon \in (0; \varepsilon_2) \\ \|u^\varepsilon[\cdot, y^\varepsilon] - u^0[\cdot, y^0]\|_{L_2(0, T)} < \frac{\eta}{3}. \quad (22)$$

Зі співвідношень (18), (21) та (22) легко отримуємо

$$\forall \eta > 0 \quad \exists N_3 \quad \exists \varepsilon_2 : \quad \forall n \geq N_3 \quad \forall \varepsilon \in (0; \varepsilon_2) \\ \|u_n[\cdot, z_n^\varepsilon] - u^\varepsilon[\cdot, y^\varepsilon]\|_{L_2(0, T)} < \eta. \quad (23)$$

Звідси, як і в п. 1, отримуємо при кожному $t \in [0; T]$ близькість у $L_2(\Omega)$ розв'язків крайової задачі (1) з відповідними керуваннями, а отже, і близькість значень критеріїв якості на відповідних керуваннях, тобто

$$\forall \eta > 0 \quad \exists N_4 \quad \exists \varepsilon_3 : \quad \forall n \geq N_4 \quad \forall \varepsilon \in (0; \varepsilon_3) \\ |I(u_n[\cdot, z_n^\varepsilon]) - I(u^\varepsilon[\cdot, y^\varepsilon])| < \eta. \quad (24)$$

Зі співвідношень (23), (24) легко отримуємо (16), покладаючи

$$N = \max\{N_3, N_4\}, \quad \varepsilon = \min\{\varepsilon_2, \varepsilon_3\}.$$

Таким чином, теорему доведено.

Висновки. В роботі побудовано й обґрунтовано наближене усереднене синтезоване керування для параболічної крайової задачі зі швидко осцилюючими коефіцієнтами. Доведено збіжність побудованого наближеного керування до точного та близькість значень критеріїв якості на відповідних керуваннях.

1. Егоров А. И. Оптимальное управление тепловыми и диффузионными процессами. – М.: Наука, 1978. – 463 с.
2. Лионс Ж.-Л. Оптимальное управление системами, описываемыми уравнениями с частными производными. – М.: Мир, 1972. – 414 с.
3. Капустян О. А. Наближений синтез оптимального обмеженого керування для параболічної крайової задачі // Укр. мат. журн. – 2002. – 54, № 12. – С. 1704–1709.
4. Капустян Е. А., Накопечный А. Г. Синтез оптимального ограниченного управления для параболической краевой задачи с быстро осциллирующими коэффициентами // Проблемы управления и информатики. – 1999. – № 6. – С. 44–57.
5. Тетат R. Infinite-dimensional dynamical systems in mechanics and physics. – New York: Springer, 1997. – 643 p.
6. Жиков В. В., Козлов С. М., Олейник О. А. Усреднение дифференциальных операторов. – М.: Физматлит, 1993. – 461 с.

Одержано 01.06.2004